

Δεν είναι η πρώτη φορά, ούτε η πρώτη κυβέρνηση που προκηρύσσει “εθνικό διάλογο” στην εκπαίδευση. Από αυτή τη σκοπιά δεν μας εκπλήσσει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που και σε αυτό το θέμα ακολουθεί τα βήματα των προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων ΝΔ – ΠΑΣΟΚ. Συμφωνεί και υπογράφει τη βάρβαρη πολιτική κεφαλαίου – ΕΕ – ΔΝΤ στην εκπαίδευση και μετά αναζητεί όχημα ώστε να εξασφαλίσει την κοινωνική ανοχή.

Η μεγάλη υπερπαραγωγή που στήνεται από την κυβέρνηση και διαφημίζεται από τα ΜΜΕ, δεν είναι ούτε «εθνικός», ούτε «διάλογος». Δεν συζητιούνται όλα και από όλους γενικά για να συναποφασίσουν. Οι εκπρόσωποι του κεφαλαίου, της ΕΕ και του ΟΟΣΑ, έχουν συζητήσει με τις προηγούμενες και την τωρινή κυβέρνηση, έχουν συμφωνήσει και έχουν χαράξει προτεραιότητες, κατευθύνσεις και πλαίσια. Έχουν διατυπωμένες θέσεις που βρίσκονται σε πλήρη διάσταση με τα εκπαιδευτικά, κοινωνικά αιτήματα και ανάγκες. Η κυβέρνηση έχει αποδεχτεί ή/και ορίσει τα όρια, τις δεσμεύσεις και το χρονοδιάγραμμα ενεργειών και παραδοτέων στο 3^ο μνημόνιο, που δεν μπαίνουν σε καμιά «συναπόφαση». Ο «διάλογος» ξεκινάει από εκεί και πέρα: Πως το μαύρο θα παρουσιαστεί ως άσπρο; Πως θα γίνει αποδεκτή η αθλιότητα χωρίς αντιδράσεις; Πως τα θύματα να μάθουν να μιλούν με τη γλώσσα των θυτών; Το «έθνος» των αστών, εχόντων, του σφαγείου της ΕΕ και του ΟΟΣΑ καλεί σε συζήτηση το «έθνος» των κατά τη γνώμη τους υποζυγίων, εκπαιδευτικών, μαθητών, εργαζόμενων, της κοινωνικής πλειονότητας. Οι δεύτεροι οφείλουν να καταλάβουν, να πληρώσουν και να υπακούσουν. Καλούμαστε οι εκπαιδευτικοί και οι εργαζόμενοι, γονείς, κοινωνία να συμμετέχουμε στη συζήτηση πως θα υλοποιηθούν τα μέτρα και οι αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις που κυβέρνηση, κεφάλαιο, ΕΕ, ΟΟΣΑ έχουν αποφασίσει.

Φτώχεια και λιτότητα, ευελιξία (δηλαδή ανασφάλεια) στην εργασία. Εξευτελιστικοί μισθοί και εξευτελισμένοι εκπαιδευτικοί. Μορφωτική υποβάθμιση και υποταγή της εκπαίδευσης στην αγορά και την επιχειρηματικότητα. “Αποκέντρωση” για να αποποιείται πιο εύκολα το κράτος των ευθυνών του. Βασικές δεξιότητες, κατάρτιση, και μαθητεία, το περιτύλιγμα της τζάμπα εργασίας, δώρο για τους εργοδότες. Μιλούν για αξιολόγηση όλων, εννοώντας τον αποκλεισμό και την υποταγή. Επιδιώκουν τον ανταγωνισμό με το κυνήγι ατομικών προσόντων. Θέλουν εκπαιδευτικούς γερασμένους, παππούδες και γιαγιάδες, σε τάξεις πεινασμένων παιδιών μιας καθημαγμένης κοινωνίας. Το σχολείο νοείται πλέον ως «μαγαζί» που ψάχνει «οικονομίες κλίμακας», με μείωση του εκπαιδευτικού προσωπικού, αναστολή διορισμών, εκτόξευση κενών και κατάργηση μαθημάτων. Έχουν ήδη μειώσει τα κονδύλια για την εκπαίδευση στον προϋπολογισμό του 2016 (36% η μείωση από το 2009 μέχρι το 2015). Κατά 30.000 έχουν μειωθεί οι εκπαιδευτικοί λόγω αποχωρήσεων.

«Αποφασίζουν και διατάσσουν», μέσω των Πράξεων Νομοθετικού Περιεχομένου, έχοντας ξεκινήσει στις 30/12 με την εφαρμογή της μαθητείας στην επαγγελματική εκπαίδευση, πιλοτικά, όπως επέβαλλε το μνημόνιο, με την εφαρμογή του νόμου Αρβανιτόπουλου. Ο υπουργός Παιδείας υπογράφει αποφάσεις υπουργικού συμβουλίου, που ενισχύουν το πάγωμα των προσλήψεων και για το 2016, την ίδια στιγμή που δηλώνει υπέρμαχος της αναγκαιότητάς τους.

Όπως κάθε «εθνικός διάλογος» έτσι κι αυτός, για να σέβεται τον εαυτό του, έχει όλα τα απαραίτητα.

Ειδικούς, σοφούς και επιστήμονες, που αυτοί ξέρουν, Διανοητές της «αριστεράς, της δεξιάς και της προόδου», που καλύπτουν την αθλιότητα με εύηχα λόγια. «Ομάδες φοιτητών» και «κοινού» που δίνουν το άλλοθι. Φανφαρόνικα εγκαίνια και αμφιθέατρα. Συναντήσεις με το κοινό και ηλεκτρονική δημοκρατία (;) γκαρνταρόμπα. Πρώην και νυν συνδικαλιστές καριέρας. Συνδικαλιστές που συμμετέχουν αποδεχόμενοι ότι η εφαρμογή των αντιδραστικών αλλαγών που προωθεί η κυβέρνηση είναι μονόδρομος και προσδοκούν να εξωραΐσουν τις αλυσίδες. Αν αποδεχθείς να ζήσεις μέσα στη φυλακή που σου επιβάλλουν, γιατί είναι κακό να βάλεις πίνακες καλλωπισμού στους τοίχους;

Τα επίμαχα, φυσικά, όπως η έκθεση του ΟΟΣΑ – 2011 για την Ελληνική εκπαίδευση, που έφερε συγχωνεύσεις, καταργήσεις σχολείων, αύξηση μαθητών στην τάξη και ωραρίου καθηγητών, αξιολόγηση και Τράπεζα Θεμάτων, θα τα διαχειριστούν, επιτροπή εμπειρογνομόνων κι όχι όποιος κι όποιος. Και μέχρι τον Απρίλη όλο αυτό το πανηγύρι θα καταλήξει σε εφαρμογή όλων των μέτρων του μνημονίου στην εκπαίδευση, με τη μορφή συνολικής επικαιροποιημένης έκθεσης που θα ψηφιστεί.

Το συνδικαλιστικό, ευρύτερα εργατικό, λαϊκό κίνημα έχει ευθύνη και υποχρέωση. Όχι να παριστάνει κάθε φορά τη γλάστρα, του κοινωνικού εταίρου στην υλοποίηση των αντιδραστικών σχεδίων της κυβέρνησης. Αλλά να πρωτοστατήσει στην αποκάλυψή τους. Όχι μόνο να αρνηθεί τη συναίνεση στη διάλυση της δημόσιας, δωρεάν εκπαίδευσης για όλους. Αλλά και να πρωτοστατήσει στον αναγκαίο, αγωνιστικό διάλογο και την ανάπτυξη της οργανωμένης δημοκρατίας των γενικών συνελεύσεων κι άλλων μορφών λαϊκής συζήτησης και πάλης, που θα εξασφαλίσει αποφασιστικά την αναχαίτιση της κυβερνητικής επίθεσης και τη διαρκή μάχη για το σχολείο που έχουμε ανάγκη.

πηγή: [Εφημερίδα των Συντακτών](#)

- μέλος ΔΣ της ΟΛΜΕ με τις Παρεμβάσεις